

3. Acordul-cadru menționat trebuie interpretat în sensul că măsurile prevăzute de o reglementare națională precum cea în cauză în acțiunea principală având scopul de a sancționa utilizarea abuzivă a contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată nu trebuie să fie mai puțin favorabile decât cele care reglementează situații similare de natură internă și nici nu trebuie să facă imposibilă în practică sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite de ordinea juridică a Uniunii. Revine instanței de trimitere sarcina de a aprecia în ce măsură dispozițiile de drept intern prin care se urmărește sancționarea utilizării abuzive de către administrația publică a contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive sunt conforme cu aceste principii.

(¹) JO C 63, 13.3.2010.

**Ordonanța Curții (Camera a opta) din 16 noiembrie 2010
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Krajský súd v Prešove — Republica Slovacă) —
Pohotovosť s.r.o./Iveta Korčková**

(Cauza C-76/10) (¹)

*(Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor —
Directiva 93/13/CEE — Clauze abuzive — Directiva
2008/48/CE — Directiva 87/102 — Contracte de credit de
consum — Dobânda anuală efectivă — Procedură de arbitraj
— Hotărâre arbitrală — Posibilitatea instanței naționale de a
examina din oficiu caracterul abuziv eventual al anumitor
clauze)*

(2011/C 30/18)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Prešove

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pohotovosť s.r.o.

Pârâtă: Iveta Korčková

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Krajský súd v Prešove — Interpretarea Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială 15/vol. 2, p. 273) și a Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, p. 66) — Contract de credit de consum prin care se prevede o rată a dobânzii excesivă și recurgerea la procedura arbitrajului în cazul unui litigiu — Posibilitatea instanței de trimitere sesizată cu o procedură de executare a unei hotărâri arbitrale definitive de a aprecia din oficiu eventualul caracter abuziv al acestor clauze

Dispozitivul

1. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii impune unei instanțe naționale, sesizată cu executarea silită a unei hotărâri arbitrale care a dobândit autoritate de lucru judecat și care a fost pronunțată în lipsa consumatorului, să aprecieze, chiar din oficiu, caracterul abuziv al penalității prevăzute în contractul de credit încheiat între un furnizor de servicii financiare și un consumator, penalitate ce a fost aplicată în hotărârea menționată, în cazul în care această instanță dispune de elementele referitoare la situația de drept și de fapt necesare în acest scop, iar, potrivit normelor de procedură naționale, instanța menționată poate să procedeze la o asemenea apreciere în cadrul unor proceduri similare întemeiate pe dreptul național.
2. Revine instanței naționale în cauză, având în vedere toate împrejurările care însoțesc încheierea contractului, obligația de a stabili dacă o clauză dintr-un contract de credit precum cea din speță, care prevede în sarcina consumatorului, potrivit constatărilor efectuate de această instanță, o penalitate într-un quantum disproporționat de mare, trebuie considerată abuzivă în sensul articolelor 3 și 4 din Directiva 93/13. În cazul unui răspuns afirmativ, revine acestei instanțe sarcina de a stabili toate consecințele care decurg din aceasta potrivit dreptului intern pentru a se asigura că respectiva clauză nu creează obligații pentru consumator.
3. În împrejurări precum cele din acțiunea principală, lipsa menționării dobânzii anuale efective într-un contract de credit de consum, menționare ce are o importanță esențială în contextul Directivei 87/102/CEE a Consiliului din 22 decembrie 1986 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998, poate constitui un element decisiv în cadrul analizei de către o instanță națională a aspectului dacă o clauză dintr-un contract de credit de consum, referitoare la costul acestuia, în care nu figurează o asemenea mențiune, este redactată în mod clar și inteligibil în sensul articolului 4 din Directiva 93/13. În cazul în care nu aceasta este situația, instanța respectivă, având în vedere toate împrejurările care însoțesc încheierea contractului în cauză în acțiunea principală, are posibilitatea de a aprecia, chiar din oficiu, dacă omiterea menționării dobânzii anuale efective în clauza privind costul respectivului credit poate conferi acestei clauze un caracter abuziv în sensul articolelor 3 și 4 din Directiva 93/13. Cu toate acestea, în pofida posibilității acordate de a aprecia contractul respectiv din perspectiva Directivei 93/13, Directiva 87/102 trebuie interpretată în sensul că permite instanței naționale să aplice din oficiu dispozițiile care transpun în dreptul intern articolul 4 din această ultimă directivă și care prevăd că lipsa menționării dobânzii anuale efective într-un contract de credit de consum are drept consecință faptul că creditul aprobat este considerat scutit de dobânzi și de costuri.

(¹) JO C 134, 22.5.2010.